

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXVII. Tempore tribulationis, permane illi fidelis. Eccli. c. 22. v. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

quâ enim ratione interfici eam lethali sceleris originalis vulnere pateretur, cujus sinus ipsi quandoque fervire deberet in asylum, contra Herodiani militis furorem? Absit, ut scelesti protoparentum maculâ, talis sinus, tale asylum, ullo momento conspergatur!

§. 7. *Anagramma.*

Mater Vitæ, Lata ad Cælos IanVa! 532.

Ave munda Cæli porta! vitam germinas.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXVII.

§. I. *Scriptura.*

533. ILLI fIDeLIs, tEMpore tRIBVLatIonIs.

Eccli. c. 22. v. 29. *Tempore tribulationis, permane illi fidelis.*

TAm rara est in hominum confortio vera, ac constans fidelitas, ut illam attentius considerans Divinus Sapiens, inventu pronuntiârit omninò difficilem; ait enim: *Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inveniet? Eandem quæstionem movet etiam gentium Doctor, dum ait: Hic queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat? ut adeò bene Ecclesiasticus dixerit: Amico fideli, nulla comparatio. ac verum sit illud Poëtæ:*

Millibus ex multis, unus vix fidus amicus:

Hic albo corvo rarior esse solet.

Numerare nimirum licet amicos plurimos, qui tempore sereno latus ambiunt, nubilo dormiunt: torrentibus non absimiles, qui tempore pluvio, dum abundant aquæ, ipsi etiam alveos implent, & in littus despumant: æstivo econtrâ tempore, dum torret Sirius, & hiant agri, cessant & ipsi, siccisque arenis se contegunt. atque hâc ipsâ similitudine, ad suos quondam amicos, usus est Huslæus

patiens: *Fratres mei, inquit, præterierunt me, sicut torrens, qui raptim transit in convallibus.* à quo haud multum ablutit Ecclesiasticus, ijs verbis: *Est amicus socius mensæ, & non permanebit, in tempore tribulationis.* Verum, quid Divina nos hac de re veritas instruat? audiamus: *Vos, inquit, amici mei estis, si feceritis, quæ præcipio vobis.* porro quid aliud fuerunt quàm amici mensæ, protoparentes nostri, dum contra præceptum Domini temerè facientes, de cibo comederunt prohibito, ac detestandâ infidelitate, Creatoris sui benignissimi mandata sunt prætergressi. Hic jam incipere videbatur tempus omnîs tribulationis, non ex parte tantum prævaricatricis creaturæ, cui è vestigio dictum: *Maledicta terra in opere tuo! &c. Spinæ, & tribulos germinabit tibi. in dolore paries filios, &c.* verum etiam ex parte ipsius Creatoris, cui maxima est tribulatio tempus illud quaecunque, quo anima per peccatum grave ei infidelis efficitur: Enimverò, si per peccatum tantum unicum mortale, Filius DEI adeò hodie dùm affligitur, ut positus ex unâ parte flagellis, spinis, sputis, clavis, felle, alijsque Passionis instrumentis, & ex alterâ, uno solo peccato mortali, hoc ultimum majorem ei tribulationem afferret, quàm totus ille tormentorum cumulus: si absque ullâ comparatione, plus odio habet tale peccatum,

Job. c. 6. v. 15.

c. 6. v. 10.

Jo. c. 15. v. 14.

Gen. c. 3.

Prov. 20. 7. 6.

1. Corinth. 4. v. 2.

Eccli. c. 6. v. 15.

tum, quàm omnes pœnas & dolores, quos pro eodem sustinuit: si ad eò illum affligit culpa mortifera, ut licet à peccatoribus reipsâ de novo non crucifigatur, tamen quotiescunq̃ue talî culpâ offenditur, crucifigatur æquivalenter: si, inquam, tantam illi affert *tribulationem* unicum mortale, ab unico homine commissum: quid, obsecro, dicemus, de *tempore illo tribulationis* Divinæ, quo per originale peccatum, nemo ipsi permansit *fidelis*, omnibus ab eo recedentibus, unicâ exceptâ Virgine Beatissimâ, quæ miserante specialiter eodem Creatore, non socia instructæ per serpentem mensæ, sed amica Divini præcepti fidelissima permansit? ut in *MARIA* solâ sine labe conceptâ, illud Ecclesiastici adimpletum videatur: *Tempore tribulationis permansit illi fidelis!* gloriari namque hæc sola poterat, ijs Hieremiæ verbis:

c. 16. v. 19. *Domine, fortitudo mea, & robur meum, & refugium meum, in die tribulationis. Hinc est, quòd de singulari hâc MARIÆ præservatione, ac fidelî persistentiâ, dici optimè possit illud Ecclesiastici:*

c. 35. v. 26. *Speciosa misericordia DEI, in tempore tribulationis, quasi nubes pluvie, in tempore siccitatis. quemadmodum enim nubes pluvie paulatim decidens, arentem fœcundat terram, ut fructus proferat, in tempore suo; sic speciosa Numinis præservantis misericordia, in tempore originalis tribulationis MARIÆ impensa, jugis erat dispositio, ad fœcundandam aliquando MARIAM, & proferendum ex hac Virgine fructum Divinum, in tempore suo. Contigit nempe MARIÆ illud ipsum, quod sermo quondam Evangelico, cui ob singularem, quam Domino exhibuit, fidelitatem, dictum est:*

Matth. c. 23. v. 23. *Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisi fidelis, super multa te constituam. sic, inquam, quia MARIÆ quoque super pauca fidelis, super ipsum modicissimum Conceptionis suæ instans sollicita, Numinis amica omnî momento permansit, mirum videri minimè debet, quòd super multa fuerit constituta, nempe super ipsam incar-*

nandi æterni Verbi conceptionem, ac munus tantæ Maternitatis sublimissimum subeundum. Hæc ut & nobis, *in tempore tribulationis*, in die nimirum iudicij, *fidelis* permaneat, nostrasque causas maternè suscipiat, honorem ejus omnî tempore immaculatum, *fideliter* & nos omnî tempore tueamur.

§. 2. *Authoritas.*

petrVS Blesensis, pVraM à Labe præDICans. 534.

De massâ carnis humane, quasi de quadam Universalitate frugum, in modum decimæ primitivæ, MARIÆ caro exempta, & sanctificata est, & de illâ Sanctissimâ carne, adhuc dignior quadam portiuncula electa est, quam sibi assumeret Verbum Dei. Serm. 44.

§. 3. *Ratio.*

Sponsalia CVM Infideli, eo Ipso Irrita. 535.

Divinæ, humanæque leges irritant Matrimonium initum à fideli, cum infideli, ut habetur *Exod. 34. Deuter. 7. & 2. Corinth. 6. Nolite jugum ducere cum infidelibus.* ita colligitur etiam ex c. *Cave 28. q. 1.* ubi ait glossa: *Non est satis, nisi ambo initiati sint Sacramento Baptismi.* Sed licet Legislator non teneatur vi coactivâ; quia nempe (juxta S. Doctorem *q. 96. a. 5. ad 3.*) nemo in proprio factò iudex est: tamen tenetur vi directivâ, aliquo modo. *L. Princeps. de Legibus. Licet Princeps solutus sit legibus, tamen decet eum conformiter legibus vivere. & L. 23. ff. de legatis. Decet enim, tantam Majestatem eas servare leges, quibus ipse solutus esse videtur.* Ergo legislator Divinus, licet non teneatur ad suam prædictam legem servandam, vi coactivâ, tenetur tamen aliquo modo, vi directivâ. Ex quo sic argumentor: Verè Dominus DEUS sibi in Sponsam ab æterno elegit, & copulavit B. Virginem. Sed per peccatum originale fieret infidelis DEO; quia ei rebellis, & mancipium diaboli

aboli esset. Ergo, cum DEUS supradicto modo teneatur, legem suam fervare, non poterit sibi ab aeterno copulare B. Virginem, nisi ut immunitatem à peccato originali.

§. 4. *Historia.*

536.

ALensis, ConCEPTIoneM sine Labe negantis CorreCtlo, & VLtronèa festi CeLebratio.

Alexander Alensis, præclarum illud scholæ Theologicæ lumen, summorum Doctorum, Divi Thomæ, ac Bonaventuræ Magister celeberrimus, cum adhuc sæcularis existens, nollet celebrare Festum immaculatæ Conceptionis, ab alijs compluribus piâ devotione peractum, eò quòd ipsam maculatam affirmaret, imò ad impugnandam ejusdem originalem innocentiam, calammum jamjam strinxisset: gravi mox infirmitate correptus, à proposito desistere debuit. Verùm, cum mutandæ impostèrùm sententiæ suæ, ac supradictæ Festivitatìs, omnî posthac devotione, & celebritate peragendæ, Numinis instinctu, votum capesseret, mox ab omni infirmitate, mediante Virgine, liberatus est, ita tamen, ut singulis impostèrùm annis, 8. Decembrìs, eodem, quo priùs decubuerat, morbo leviusculè tentaretur. Veruntamen totus jam mutatus ab illo, integrum de eodem illibatæ Conceptionis mysterio Librum, summâ diligentia, conscripsit, qui Liber in hodiernum usque diem, Tolosæ in ejusdem Civitatis Basilicâ honorificè asservatus, in magnum cedit, tam Principis, quàm Ordinis, ac etiam veritatis folatium. Verbo, quàm zelosus ille per reliquum vitæ tempus, fuerit immaculatæ Conceptionis propugnator, finis edocuit, dum inter hæc ipsa verba, devotione plenissima: *Tota pulchra es amica mea, & macula originalis, aut actualis, nunquam fuit in te,*

Sanctissimè ex hac vitâ decessit, perpetuâ, cum reliquis MARIÆ cultoribus, vitâ in Cœlis fruiturus. *Dionys. Carthus. in 3. Sent. d. 3. Theophil. Raynaud. in opusc. de Piet. Lugdun.*

§. 5. *Symbolum.*

COLVMBa, sVO sponso FIDELIS. 537.

Subsequitur, quocunque volat, mox sponsa fidelis, Felle carens, sponsum blanda columba suum. Divium properans sequitur, sine crimine, sponsum Sponsa parens, maculæ felle columba carens.

Amica mea, columba mea, immaculata mea.
Cant. c. 5. v. 2.

§. 6. *Antiquitas.*

ANNVa soLennItas De ANserIbVs, ROMæ CeLebrata. 538.

PLurimum extulit cœca aliquando, & gentilis Roma Anseres suos, Junoni Sacros, qui (ut Augustinus *l. de Civit. DEI, c. 22.* memorat) canibus dormientibus, jugiter vigilabant, & Capitolij arcem, strepitu suo, à Gallis, seu Senonibus hostibus fortiter defendebant; Unde in æternam rei tam insolitæ memoriâ, Urbs illa Festum solenne Anserum annuo recurso celebrari constituit, in quo

LI

quo

quo canis, *Teste Plutarcho*, ob vigiliam neglectam, in pœnam, è trabe suspendebatur: econtrâ Anser, utpotè vigilans custos, ac fidelis defensor, holoserico pulvinari, floribus undique resperfo insidens, populo ex ponebatur.

Solennius utique Festum jure merito celebrat Christiana devotio, per singulos annos, de Immaculatâ ejus Virginis Conceptione, quæ canibus dormientibus, id est, Adamo & Evâ, qui vigilantium instar canum, Arcem primæ innocentiae, à furibus & prædonibus infernalibus, fideliter custodire debebant, talem custodiam turpiter negligentibus, portasque oculorum, prohibito fructui, aurium, sibilo serpentis late nimis aperientibus, sola centoculo Argo vigilantior, hosti omni momento aditum in animam prohibuit, quam proinde sine omni labe facillimè conservavit. Quòd si canis ob neglectæ illius vigiliæ memoriam, è trabe suspendi

solitus à Romanis fuit: ob neglectam pariter à protoparentibus vigiliam, etiamnum è ligno scientiæ boni, & mali suspensa gemit concepti cujuscunque hominis innocentia, non aliter restituenda, nisi per Unigenitum DEI Filium, in amaro Crucis ligno suspensum: MARIA interim, Romanorum instar Anserum, in pulvinari floribus ornatissimo, dulciter cum Filio suo requiescente, ut ipsamet fatetur, ijs verbis: *Lectulus noster floridus*. Cant. c. i. v. 16. quæ nunquam per redemptionem restituti debuit, utpotè specialissimo Sacratissimæ passionis merito præservativè redempta.

§. 7. Anagramma.

TV PRIMA, aC soLa, ab ADæ
Labe Integra EVA. 539

Prima, ac ultima mundaes, O integra Eva!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXVIII.

§. I. Scriptura.

540. NIL VLtrâ faCIenDVM.

Isaiæ c. 5. v. 4. *Quid est, quod debui ultra facere Vineæ meæ, & non feci ei?*

NEmini ignotum arbitror, justissimum Patriarcham Noë-
mum, expurgatâ jam per diluvium terrâ, utpote hominum antehac sceleribus turpiter contaminatâ, auspiciatum tandem de novo terræ excolendæ fecisse initium: ubi specialiter Sacra Scriptura commemorat, plantatam insuper ab eo vineam fuisse, dum ait: *Noë vir agricola exercere cepit terram, & plantavit vineam.*

Gen. c. 9.
v. 20.

Eundem porrò agriculturæ laborè, quem justus Noë, è diluvio superstes, in se suscepit, *justus DOMINUS*, Noëmi creator, supremus Cœli, terræque Monarcha, in se quoque suscipere non est dedignatus, convincente id proprio Divini sui Filij testimonio, dicentis: *Pater meus agricola est.* Ve- Jo. c. 15
runtamen præ omnibus alijs plantis, v. 1.
id est, creaturis, suâ potenti manu productis, plantare voluit specialiter *vineam*, Beatissimam scilicet Virginem MARIAM, *primogenitam ante omnem creaturam.* Hæc, hæc erat illa vinea electa, longè majori felicitate à DEO, quàm illa à Noëmo, post inundans peccati originalis diluvium plan-